

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 80/2021
25.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, у парници тужиоца Јавно комунално предузеће ГРАДСКО ЗЕЛЕНИЛО Нови Сад, ул. Сутјеска бр. 2, чији је пуномоћник Рајко Маринковић, адвокат у ..., против туженог Јавно предузеће ПОСЛОВНИ ПРОСТОР Нови Сад - у ликвидацији, кога заступа Правобранилаштво града Новог Сада, ради утврђења, вредност предмета спора 9.881.142,34 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4512/18 од 22.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 25.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4512/18 од 22.10.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду П 447/17 од 22.05.2019. године у ставу I изреке утврђено је потраживање тужиоца у износу од 15.597.097,02 динара. Ставом II изреке обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 867.170,00 динара на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 4512/18 од 22.10.2020. године одбијена је жалба туженог и потврђена је наведена првостепена пресуда, а одбијен је и захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену ревизију.

У одговору на ревизију тужилац је оспорио ревизијске наводе и предложио је да се ревизија туженог одбаци или одбије као неоснована, а трошкове ревизијског поступка је опредељено тражио.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/2020) и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према одредби члана 485. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, 72/11...18/20) ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке не прелази динарску противвредност од 100.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу поднео 28.04.2017. године. Предмет тужбеног захтева је утврђење потраживања на име главног дуга у износу 9.881.142,34 динара, и потраживања на име обрачунатих камата на износ главног дуга, укупно 15.597.097,02 динара.

Према одредби члана 28. Закона о парничном поступку, ако је за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате се не узимају у обзир ако не чине главни захтев. Потраживање тужиоца, које је предмет утврђења, чини главни дуг у износу од 9.981.142,34 динара, што је динарска противвредност износа од 81.034,77 евра на дан подношења тужбе. Преостали износ до износа од 15.597.097,02 динара чине камате на утврђени износ главнице, дакле споредно тражење.

Како је вредност предмета спора о коме је одлучено правноснажном другостепеном одлуком која се побија ревизијом, испод законом прописаног ревизијског цензуса у привредном спору, ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу другом изреке.

На основу овлашћења из члана 165. став 1. Закона о парничном поступку одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова у вези са поднетим одговором на ревизију, у ставу трећем изреке ове одлуке, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења парнице у смислу члана 154. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић